

lahka opravil nobenega posla, ako nisi prej dal za pijačo. Torej volilci, pozor, ohranite Podsredi čast in zavest, da ji bo še na dalje županoval veren, slovensk mož, a ne socialni demokrat!

H koncu še tale dober nasvet: Vi zvesto hranite v svojem trgu »prangerja«. Odkar si je ogledoval pred nekaterimi leti Št. Peter, pa prišel pri tem ponočevanju ob glavo, enako vašim demokratom, je le-ta brez vsega posla. Kaj ko bi srenjski birič tu in tam priklenil nanj kakega mokača, ki razširja krog in krog demokratske nauke in deluje za demokratsko občino? Morebiti bi se mu shladila prevroča glavica, pa bi iz nje spuhtele mokraške budalosti? Potem bi srenja imela mir in poštenjaki bi zopet kaj veljali.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(»Proč od Gradca!«) Graška »Tagespošta« se jezi, da Slovenci kličejo »Proč od Gradca!« ter zahtevajo samoupravo za Spodnji Štajar, ker deželni zbor in vsa osrednja uprava v Gradcu skrbi le za blagor Nemcev, na Slovence pa prerada pozablja. Posmehuje se nam, da je to že staro geslo Slovencev, da se je že na slavnoznanih taborih slišal ta klic, da torej sedanjim slovenskim politikom ni trebalo mnogo misliti, ko so izdali omenjeno geslo. Na to odgovarjamo, da si sedanjí slovenski voditelji niti ne domišljujejo, da bi oni iznašli klic »Proč od Gradca!« Ta klic je res star, kajti stari so tudi vzroki, ki nas silijo, da se potegujemo za ločitev od Gradca in za samoupravni Slovenski Štajar. Toda tudi to lahko povemo, da nam sedaj ni treba več prirejati taborjev, da bi še le na njih navduševali naše ljudstvo za ločitev od Gradca, ampak sedaj naš narod že tako dobro razumeva naš spodnjestajarski program, da bi se čudilo in postalo nevoljno, ako bi njegovi deželni poslanci na volilskih shodih se ognili važne točke narodnega programa: »Proč od Gradca!« Na ta način si naj blagovoli tolmačiti nemška liberaluhinja Tagespošta tudi zadnji shod v Rogaski Slatini!

(Slovenci se prezirajo.) Letos so za Štajarsko zopet samo nemški listi določeni, da se v njih objavljajo vknjiženja v trgovinski register in sploh vsa uradna poročila. Na Kranjskem je vsaj eden slovenski list v to določen, na Štajarskem, kjer nas ni nič manj Slovencev, pa nobeden. Slovenske tvrdke, slovenske stranke morajo plačevati inseratne

Veličanstvo,« reče po kratkem molku polčasno in v zadregi, »imam željo, tiho iskreno željo,« ki jo nosim že več let globoko v dnu srca skrito. A želja je velika, toli . . . toli drzna, toli . . . oh, saj nimam poguma, da bi jo spregovorila! Ta želja se mi pač nikoli izpolnila ne bode!

»Nikoli?« vpraša Marija Antoaneta počasi in pomislekom.

»Ali so zahteve tvoje tako velike, tako visoke, da bi jih niti sama kraljica spolniti ne mogla?«

»Oh, ne Veličanstvo, moja želja je sama na sebi prav priprosta in naravna. Le pregloboki prepad, ki loči beraško siroto od kraljice, ta je, ki stori željo mojo nedosegljivo.«

Vsa iznenadena pogleda kraljica Marjetico tako resnobno, tako presunljivo, kakor bi ji hotela pogledati in čitati v dnu srca. Kaj neki želi Marjetica tako iskreno?

»Govori!« veli Marija Antoaneta, »jaz tako hočem!« (Dalje prih.)

Smešničar.

Počakajte vendar. Učitelj pograja učenca, da je tako črn in umazan.

Deček pa odgovori na kratko: »Ej, saj še danes ni nedelja!«

stroške, a niti one niti njih znanci nimajo od tega nobenega dobička. Kajti kdo bere med nami dandanes še nemške časnike? Slovence nas povsod prezirajo!

(Imenovanje.) Davčni nadzorniki gg: H. Kittag, R. Jordan in dr. V. Kreft so imenovani za višje davčne nadzornike v okrožju finančnega vodstva v Ljubljani. — Okrajni sodnik dr. Adolf Roschanz v Podklostru je imenovan držav. pravdnika namestnikom v Mariboru. Mož je nemškega mišljenja.

(Izum slovenskega ključavničarja.) Slovenski listi poročajo: Na Ljubnem v Savinjski dolini biva kakor ključavničar Slovenec iz Kamnika z imenom Gregor Jerman, ki je po 40letnem premišljevanju in delu izumil stroj, kateri se suče brez pomoči para, vode ali ognja, ampak le na podlagi teže na čuden način sukajočih se krogel. Žal, da je mož v svoji ravnodušnosti bil nepreviden in razkazoval iznajdbo drugim osebam, katere so, uporabivši njegov načrt, strastno se dela poprijeli in sedaj na to delajo, da izkoriščajo dolgoletno delo izumitelja. Izumitelj, ki je brez sredstev, si seveda ne more pomagati, in tako bode njegov trud le drugim v korist.

(Brat in dve sestri v enem tednu umrli!) V Leitersbergu je umrl dne 5. febr. veleposestnik Franc Purgaj, večkratni nasprotni kandidat za deželni zbor štajarski, ki pa nikdar ni prodr. Stregli ste mu sestri Zalika Neubauer, posestnikova žena v Selnici ob Dravi in vdova Marija Ledinek, veleposestnica v Jarenini. Obe ste nalezli bolezen od brata in obe zadnjo nedeljo umrli. Marija Ledinek je bila obče spoštovana gospodinja v Jarenini. Bila je zares krščanska žena, dobra mati in ljubeznjiva mačeha dvojnim otrokom. Vsakomur je rada pomagala, vsakega gostoljubno vsprejela, zato je žalost za to vrlo gospodinjno obča v Jarenini. Mati teh treh pokojnih, ki vsi počivajo v rodbinskih rakvi na mariborskem pokopališču, pa še živi in steje 88 let. Naj v miru počivajo!

(Hans Kordon) ni več urednik »Mariborčanke«, ker ga je imetnik lista g. Kralik odpustil. »Mariborčanka« je pod Kordonovim uredništvom strastno napadala naše somišljenike ter videla na njih vse različne pogoške, naj so jih bili krivi ali ne. Mi bi se lahko kakor že neštevilmokrat tudi sedaj ravnali po reku: »Klin s klinom!« Toda mi smo pošten list in tega ne storimo. Nas vodi načelo, da je zasebnosti treba zakrivati s plaščem krščanske ljubezni.

(Iz Vidma) V ponedeljek 6. t. m. spremili smo k zadnjemu počitku starosto učiteljev v brežiškem okraju, gosp. vodjo Blaža Tramška. Kako priljubljen je bil rajnik, pričala je dolga vrsta žalujočih. Spremljalo je krščanskega moža, vzor učitelja, 8 č. gg. duhovnikov ter 54 gg. učiteljev; tudi krška meščanska šola izkazala mu je zadnjo čast. Mož, ki je nad 50 let vzgojeval mladino v edino pravem versko-nravnem duhu, je bil vreden izbranega spremstva. R. I. P.!

(Iz Dobove pri Brežicah) vposlale so občine prošnjo, naj se ustanovi za župnijsko samostalna pošta. Dandanes, ko imajo najbolj oddaljeni planinski kraji že svojo pošto, je zares škandal, da je naš okraj tako slabo oskrbljen, da šest župnij v okraju nima lastne pošte in sicer: Zdole, Sromlje, Pišce, Artiče, Kapele in Dobova. Sosedje, zdramite se, ter zahtevajte svoje pravice!

(V Rajhenburgu) imamo vendar enkrat slovensko-nemški občinski pečat. Tako bi moralo povsod biti.

(Iz Brežic) Tarnjamo in tožimo, da naše ljudstvo posebno ob času raznih volitev preklaverno postopa. To je istina. Ni pa že skrajni čas, da se tudi pri nas ustanovi krvavo potrebno slov.-politično društvo, ki bi naj prebudilo in oživilo zaspance?! Možje, na delo, sicer bomo zaspali!

(Malomarnost) Iz brežiškega okraja nam pišejo: Nedavno smo tožili, da nam razne oblasti pošiljajo najraje le nemške dopise, a kaj pa naj rečemo k temu, ako celo nekateri uradi, ki bi morali biti vzor

uradovanja, skoraj izključno le nemški uradujejo? Ali bomo morali v lastno skledo bljuvati?

(Ponesrečil) se je Janez Zagrajšek, občinski sluga v Starem trgu pod Pilstanjem. Izbijal je minuli teden smodnik, ki je bil že delj časa v možnarju. Smodnik se vsled kresanja užge ter mu odnese kazalec leve roke, pa tudi po licu je bil posmojen. Pri smodniku je treba opreznosti.

(Strašen vihar) je zopet razsajal v noči od 12. do 13. febr. po kozjanskem okraju. Posebno veliko škode je napravil v okraju Sv. Vida na Planini in Zagorju.

(Slomšekove razglednice.) Vstrajno delavna ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Mariboru je izdala v naši tiskarni okusno sestavljene in izdelane razglednice s sliko Slomškovo in Slomškovim rojstne hiše na Slomu. Ker je seveda čisti dobiček namenjen naši prekornosti družbi, vabimo rodoljube, da pridno segajo po Slomškovih razglednicah! Komad stane 5 kr.

(Mila zima) vlada v okrožju pri Koprivnici. Koj v začetku svečana smo že našli cvetoč dren, vijolice, jagode in več vrst cvetlic. Snega pa še nismo imeli letos skoro prav nič.

(Neverjetno, pa resnično). Župan v Merčiseli ima samonemške živinske potne liste. To je smešno! Omenjeni posilinske župan tudi trdi, da volitev, za koje je vložen ugovor, ne sme biti ovržena, da bo za to že on skrbel. Škoda za skrb, kajti §§ 16 in 17 obč. volilnega reda bosta bolj močna ter nam oskrbela, da se volitev ovrže. Prihodnjič bomo še nekaj govorili o nekem Robeku, ki rad ljubkuje z blaženo nemščino.

(Narodne volilce) občine Krčevine pri Ptuj opozarjamo, da pri prihodnji občinski volitvi pridejo vsi na volišče. Sramota bi bila, ako bi v popolnoma slovenski Krčevini vladali brezumni liberalni nemškutarji. Zavedni posestniki, delajte, agitujte na vso moč, da prihodnjič zmagamo. Gre se za vero očetov, za besedo materino, za dobro pametno gospodarstvo, torej ne strašite se truda! Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!

(Poverjeniki Mohorjeve družbe), delajte neumorno! Zadnji čas je pristopiti družbi. Delajmo vsi, da bo število Mohorjanov v lavantinski škofiji letos še večje nego lani! Prihodnjič prinesemo statistični pregled vseh župnij naše škofije, iz katerega bo razvidno, kako je družba razširjena po posameznih župnijah. Zajedno bomo potrkali povsod, kjer je še napredek mogoč.

(Dvojna mera.) Iz Celja nam pišejo: Nek celjski delavec je hotel na pustni dan počastiti pusta, ter hodil našemljen po mestu. Policija ga je zaprla. Ravno tako zabavo pa si je privoščila neka dobroznana celjska gospa ter hodila s svojimi pustnonašemljenimi otroci po mestnih ulicah. Te slednje pustne norce pa policija seveda ni zaprla. Heil und Sieg!

(Bela žena.) Dne 12. t. m. izročili smo materi zemlji truplo prerano umrlega g. Rudolfa Hergoutha, učitelja pri Sv. Jakobu v Slov. Gorici. Bil je to hud udarec za njegove skrbne stariše, kakor tudi za šolo, ki je zgubila z njim nadepolnega narodnega in marljivega učitelja, vnetega za svoj vzvišeni poklic in za blagor in izobrazbo njemu izročene mladine. Po kratki bolezni pokosila je nemila smrt mladega še le 21 letnega tovariša, ki je začel komaj delovati in se razcvitati. Kako priljubljen je bil, pokazal je njegov pogreb; nad 20 učiteljev, 4 častiti gosp. duhovniki in velika množica ljudstva, kakor tudi vsa šentjakobska šolska mladina spremili so pokojnega k zadnjemu počitku. Ko so položili truplo rajnega tovariša v zemljo, zapeli so pevci žalostinko in mi smo se z žalostnim srcem poslovili od gomile, ki krije zdaj mladega tovariša. Spavaj mirno predragi tovariš, v zemlji domači, duša tvoja naj pa uživa večno veselje nad zvezdami!

(Slovenci, pazite!) Volitve v okrajne zastope se bližajo. Nemška spodnjestajarska stranka agituje že v vseh okrajih sicer tiho

in previdno, a vendar vstrajno in načrtoma. Opozarjamo Slovence, da se začnejo tudi sami pripravljati na volitve, sicer bo prepozno. V marsikaterih okrajih je velika nevarnost, da pridejo okrajni zastopi zopet v tuje roke. Slovenci pazite, delajte, agitujte!

(Na Slatini) je imelo zadnjo nedeljo tamošnje politično društvo zborovanje, na katerem je govoril tudi deželni poslanec dr. Jurtela. Mnogoštevilni poslušalci so z navdušenjem odobraval poslančev govor, posebno ko je izrekel naše spodnještajarsko geslo: »Proč od Gradca!«

(Sv. Pavel pri Preboldu.) Od 1—8. febr. smo obhajali v naši novi cerkvi sv. misijon. Vodili so ga č. gg. Alojz Pogorelec, Franc Witek in Jožef Ferjančič, nekaj časa pa preč. g. superijor Janez Macur. Ljudje so se ga v obilnem številu udeleževali. V celem času je bilo okoli 3600 obhajanih. Cerkev je bila vedno polna, posebno veliko ljudi pa je bilo navzočih pri sklepu sv. misijona. Sad sv. misijona se je prav lepo pokazal. Bog daj, da bi ostal. Bog povrni č. gg. lazaristom, ki so se toliko trudili, pa tudi č. gg. očetom kapucinom in sosednim duhovnikom, ki so pomagali spovedovati.

(Velika nesreča.) Danes se je zgodila predpoldne velika nesreča v Marjini ulici v Mariboru. Tamkaj zida stavbar Glaser novo poslopje. Stavbeni oder se je porušil ter usmrtil dva zidarja.

(Pogoreli so.) Upravno sodišče na Dunaju je v sredo dne 15. febr. razpravljalo o pritožbi slovenjegraških Nemcev proti odloku ministerstva, ki je njih pritožbo proti dvojezični ljudski šoli odklonilo. Upravno sodišče je pritožbo slovenjegraških Nemcev zavrnilo, rekoč, da se s tem, ako se na ondotni šoli poučuje v 1. in 2. razredu v obeh deželnih jezikih, v 3. in 4. razredu pa samo v nemškem, Nemcem ne kršijo njih pravice z ozirom na § 19., ker se noben nemški otrok ne sili učiti se v tujem mu jeziku.

Iz drugih krajev.

(Opat Doppelhammer) večletni drž. poslanec je umrl v Lincu dne 9. februvarija star 76 let.

(Otroci norijo.) V neki župniji sekovske škofije so priredili otroci drugega razreda ljudske šole v ondotni gostilni otroški plesni večer. Vstopnina je znašala 5 kr. za dečke in 2 kr. za deklice. Veselo so se zabavali, smejali in plesali brez vsakega nadzorstva... Da jim je »bal« dopadel, dokazuje, ker so 5. febr. nameravali prirediti zopet enega. Le odločno postopanje dušnega pastirja je preprečilo njih nakano. Kaj bo iz takih otrok?

(Kako daleč skoči zajec.) Znano je, da spada zajec med izvrstne dirkalce, da pa je tudi izboren skakalec, o tem nam manjka verjetnih podatkov. Pred kratkim se je vendar nutila nekaterim lovcem in nekemu vrtnarju priložnost, preračunati daljavo zajčevega skoka. Zajec si je ogledoval vrtnarjevo rastlinstvo ter poskušal njega dobroto. Toda nesreča nikdar ne spi. Zasači ga vrtnar z nekaterimi lovci. Pred zajcem je stala rastlinska kočica, za zajcem pa puške lovcov. Zajec je moral voliti ali hoče biti ustreljen ali pa skočiti čez kočico ter odnesti neskvarjeno dlako. Volil je zadnje. Pravilno se je postavil k skoku, preračunal daljavo ter skočil čez rastlinsko kočico, ki je bila nič manj nego 5 m. 38 cm. široka. Tako daleč torej skoči zajec.

(Francoski poslanik v Carigradu) je postal dobroznani politik Constans. On je odločnega značaja in zavzet za francoske težnje. Vsled tega ga hudo napadajo nemški listi, kajti Nemčija ne želi ničesar nujnejše, nego pridobiti si v turškem cesarstvu velik upliv. Prvo delo francoskega poslanika v Carigradu je bilo, da je oporekal nakani turške vlade, ki je nameravala prodati luko Majdarpaša Nemčiji. Mi bi želeli Avstriji jednako odločnega in za avstrijske koristi navdušenega poslanika v Carigradu. Toda pri nas se vse premalo gleda na zunanjo politiko.

(Kmečke zadruge v Švici.) V Švici je blizu 200 kmečkih zadrug; krog 100 jih je v zvezi s konsumno prodajalnico. Izvrstno so se vse izkazale. Švicarske kmečke zadruge imajo svojo gospodarsko zvezo. Ta je ustanovila lani kmečko pisarno v Brnu, ki je začela poslovati dne 1. julija. Ta pisarna se bo pečala s temi-le stvarmi: 1. Izdelala bo načrt za švicarsko kmetijsko statistiko. 2. Proučevala bo gospodarske nasledke trgovskih pogodb. 3. Preskrbovala bo vojaštvo z domačimi kmetijskimi pridelki. 4. Proučevala bo vprašanje, kako bi se zmanjšali, oziroma odstranili na zemljišča vknjiženi dolgovi. 5. Pazila bo na vspehe zakonov o živinski kugi in nasvetovala primerne izpremembe. 6. Pečala se bo s poselskim vprašanjem. Sploh bo skrbela pisarna za to, da bodo kmetje lahko bolj zastopali svoje zadeve, nego so jih dozdej. Država je dala za ustanovitev te pisarne 18.000 frankov. Ko bi se tudi pri nas našli ljudje, ki bi izprevideli, da po ti poti, na kateri sedaj hodi kmečki stan, ni drugega, nego gotov pogin! Skrajni čas je, da se pri nas čim najbolj razširi zadržno življenje, ker le tako bo mogoče, da tudi mi pridemo brez uradniških sitnostij po samostojni slobodni poti do takih, tako potrebnih kmečkih pisaren.

Društvene zadeve.

(Slovensko pevsko društvo) s sedežem v Ptuj izvolilo si je za l. 1899 sledeči odbor; predsednik dr. B. Stuhec, podpredsednik dr. T. Horvat, blagajnik J. Sedlaček, arhivar H. Družovčič, tajnik Mir. Lorber, odborniki Fran. Podobnik, Fran. Kosi, Josip Irgolič, Silvester Šentjura, namestniki Fran. Treven, Anton Cvahte, računsko preglednika Ferdo Skuhala, Fran. Golob.

(Shod v Jurkloštru.) Kršč. soc. polit. društvo »Naprej« v Celju skliče v nedeljo dne 19. t. m. ob 2. uri popol. javni shod v gostilni župana Andr. Smida v Jurkloštru! Slovenski kmetovalci, udeležite se!

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) za Slov. Gradec in okolico ima v nedeljo 19. t. m. ob 3. uri popoldne zborovanje v Podgorji v hiši gosp. Ivana Rogine. Prijatelji, pridite! Vabi odbor.

(Maskarada) celjskega Sokola dne 12. febr. bila je dobro obiskana. Četvorko plesalo je 42 večinoma maskiranih parov. Maske bile so v najrazličnejših kostumih, le slovanskih se je malo videlo. Edine globne čepice, koje so dobivali nemaskovani udeleženci, dajale so celi maskaradi v nekoliko slovansko lice. Plesalo se je prav pridno do poznega jutra. Sploh je maskarada dobro uspela. Na zdar!

(Novo društvo.) Ker je vlada razpustila nemško-nacijonalno kmečko zvezo barona Rokitskyga zaradi različnih nerednosti, ustanovila je katoliška stranka sedaj novo katoliško-konservativno kmetско zvezo za Srednje in Gorenje Štajarsko s sedežem v Gradcu. Pravila so že potrjena. Ako je ustanovitev znamenje, da se hočejo štajarski nemški katoliki odslej živahneje gibati in agitovati za svoja načela, z veseljem pozdravljamo novo društvo.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani so poslali: Č. g. Jakob Menhart, mestni kapelan ptujski, »iz raznih malenkostij« 1 gl.

(Vinorejsko društvo) pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je imelo 5. februvarija 1899 svojo glavno skupščino z običajnim vspehom. Poprejšni odbor se potrdi. Gotovega premoženja ima društvo 155 gl. Udov je 56, 7 novih. Rigolane zemlje za nasad ima društvo nad 22 a; okoli dve tretjini je vže nasajene z ameriško trto. Tudi za zabavo je skrbelo društvo, katera se je vršila v prostorih g. Josipa Selaka. Priredil je odbor dve igri in srečolov. Kot igralci so vsi svoje uloge prav dobro rešili; vendar, odlikoval se je pa doktor Ivan Značajnik in Janko Grabič. Te dve ulogi izvršil je g. J. Tušak od Sv. Antona, ki nam je pomagal kot gost.

Smo mu prav hvaležni. Zbralo se je lepo število gostov. Prišli so od Sv. Antona, Sv. Jurija, Sv. Ane, Sv. Lenarta, Sv. Trojice in iz Ščavnice. Naši vrli domačini so tudi bili v obilici navzoči. Prav slaba je bila pot, pa niso se vstrašili! Kličemo jim: hvala lepa! Hvaležno tudi opomnimo, da je slavna okrajna hranilnica pri Sv. Lenartu našemu društvu podelila 150 gl. v podporo. Prav iskrena zahvala! Odbor.

(V Čadramu) bo g. J. Bele 17. t. m. za društvenike »Sloge« in druge poslušalce zopet razlagal umno kmetovanje v tamošnjih šolskih prostorih.

(Iz Brežic.) Koncert prirejen v čitalnici po bos.-hercegovškem polku se je izborno posrečil.

(Nova zadruga.) V Št. Jurju ob južni železnici vršilo se je 12. febr. ustanovno zborovanje kmetijske zadruge za Št. Jurij ob juž. žel. in okolico ob nepričakovano obilni vdeležbi. Jednoglasno so bili voljeni v zadrugo predstojništvo gg.: Franc Pišaneč, predsednik; Jakob Mastnak, podpredsednik; Fr. Gerzina, blagajnik; Anton Brglez, tajnik; Valentin Mikuš, Hugo vitez Berks, Mihael Guzej, odborniki; nadzornštvo: ces. svetnik dr. Gustav Ipavc, Franc Bohak, Ant. Kolarič, Jakob Žveglar, Mihael Ratajc. O potrebi in o delovanju kmetijskih zadrug govorila sta temeljito gg. J. Kržišnik in J. Kač.

(Za dijaško kuhinjo) v Mariboru je darovala neimenovana dobrotnica 400 K., g. F. Misija je nabral na gostiji Alojzija Žitka in Franciške Filipičeve 14 K., č. g. Weixl na gostiji pri Puconji v Stročji vasi 10 K.

Gospodarske stvari.

Kmetske zadruge.

(Iz Žalca.)

Zadnjebart sem razlagal pomen § 2 zadrugnih pravil, danes pa bomo slišali, kaj pomenijo naslednji paragrafi. § 3. zadrugnih pravil se glasi: »Ud zadruge postane lahko vsak, kdor se more v to s pogodbo pravoveljavno zavezati in ima svoje bivališče ali pa posestvo v okraju zadruge.« Ud zadruge more torej postati vsak človek, naj si bode možki ali ženska, star ali mlad, samo da je samostojen, to se reče, da ni pod varuštvom ali pod kuratelom, da more sam po svoji volji napraviti in podpisati pogodbo ali pristopnico. Iz tega paragrafa se pač prav lahko razvidi, da so zadruge za občni blagor ustanovljene, kajti vsi ljudje brez razločka stanu morejo biti udje zadruge in to pa zato, ker le takrat, ko bodejo vsi kmetovalci in prijatelji kmetijstva združeni v eno celoto, v eno družino, takrat bodejo lahko delovali v prid in blagor kmetijstva.

Kaj pa je potreba, da postane kdo ud zadruge? To nam pa pove § 4. zadrugnih pravil, kateri se glasi: »Da postane kdo ud te zadruge, je potreba: 1) od pristopivšega nepogojno podpisana izjava k pristopu in 2) sklep odbora, da se dotičnik vsprejme kot ud. Ako odbor vsprejem odkloni, sme ugovarjati na glavno skupščino, katera o njegovem vsprejemu konečno odloči.«

Toraj dveh reči je potreba, ako hoče kdo postati ud zadruge: 1. da isti, kdor hoče vstopiti kot ud k zadrugi, zato prosi in podpiše izjavo, in 2. da odbor zadruge dotičnega vsprejme. Kako izjavo pa mora dotičnik podpisati, kdor hoče ud zadruge postati? Taka izjava je popolnoma priprosta in se tako-le glasi: »Izjava. Podpisani N. N. kmet v N. prosi v smislu § 4. zadrugnih pravil, da se vsprejme kot zadrugni ud v »kmetijsko zadrugo v N.« z 1. deležem po 12 kron, skupaj 12 kron, in se nepogojno zaveže za slučaj vsprejema, da se vsem določbam zadrugnih pravil podvrže. V N. dne 16. febr. 1899.« Tako izjavo mora vsak podpisati, kdor hoče ud zadruge postati in sicer ne-